

ÎNCHEIERE

22 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul de Stat al Muncii, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Gladcov Gleb împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii privind anularea procesului-verbal nr.37 din 09.09.2013, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 06.05.2014, Gladcov Gleb s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii, solicitând anularea procesului - verbal nr.37 privind cercetarea accidentului de muncă mortal din 09 septembrie 2013.

În motivarea cererii reclamantul a indicat, că la 09.09.2013 Inspekția Teritorială de Muncă Chișinău a emis procesul-verbal nr.37 privind cercetarea accidentului de muncă mortal prin care a constatat (pct. 8) că Gladcov Gleb, (angajator) a admis încălcările prevăzute de art.283 alin.(3) din Codul Muncii, art. 10 alin. 1, alin. 4 lit. c), art. 17 alin. 1)-3) din Legea securității și sănătății în muncă, pct. 2.26, 12.24 din CHИLI-4-80.

Comunic reclamantul că la 03.10.2013 a înaintat Inspectoratului de Stat al Muncii o cerere prealabilă prin care își exprimă dezacordul cu procesul – verbal menționat.

Menționează reclamantul că din conținutul procesului – verbal rezultă clar că cercetarea accidentului nu a fost efectuată imparțial, obiectiv și multilateral, în procesul – verbal este reflectată informația neveridică, lipsesc argumente care pun la îndoială argumentele expertului și în mod intenționat nu a fost reflectată argumentarea asupra unor momente critice legate de natura relațiilor între Gladcov Gleb și accidentatul Cotorobai Valentin.

Notează Gladcov Gleb că în procesul – verbal, dânsul este calificat drept angajator, iar Cotorobai Valentin ca salariat, concluzii ce nu sunt întemeiate pe careva norme legale și contravin circumstanțelor cauzei.

Mai menționează reclamantul că din explicațiile martorilor rezultă clar că nu a fost în relații de muncă cu Cotorobai Valentin, deoarece dânsul a fost angajat de către Țuvrila G., care la rândul său a fost angajat de Ursu L.

Concretizează Gladcov Gleb că contractul încheiat cu Ursu Leon, are ca

obiect construcția casei de locuit, și nu realizarea unei funcții de serviciu. Contractul nu are caracter personal, întrucât lucrările de construcție a casei nu sunt și nici nu trebuia să fie executate personal de Ursu Leon. Ursu Leon nu a fost în relații de subordonare față de Gladcov Gleb, între părți nu a fost reglementat regimul de lucru și de odihnă, durata zilei de lucru, disciplina muncii etc.

Indică reclamantul că Ursu Leon, având calitatea de antreprenor executa lucrarea de construcție a casei, stabilind toate condițiile de executare a lucrării și reieșind din circumstanțele cazului dânsul primea retribuția pentru lucrările finisate și predate clientului conform actului de executare a lucrărilor.

În acest sens, reclamantul menționează că nu și-a asumat careva obligații legate de asigurarea condițiilor de muncă, dirigintele de șantier Ursu Leon s-a obligat să efectueze în mod independent și pe riscul său lucrările de construcție a casei de locuit în favoarea clientului.

Din cele expuse consideră reclamantul că între dânsul și Ursu Leon a fost încheiat contractul civil - contract de antrepriză, și nicidecum contractul de muncă.

Mai notează Gladcov Gleb că nu l-a cunoscut pe Cotorobai Valentin deoarece dânsul a fost invitat pentru executarea lucrărilor de către diriginte de șantier Ursu Leon. Modul de împărțire a remunerației achitate de Gladcov Gleb între antreprenorul Ursu Leon și subantreprenorii dânsului constituie obiectul înțelegerii între Ursu Leon și membrii brigăzii, despre care nu a știut reclamantul.

Consideră reclamantul că reieșind din caracterul civil al relațiilor stabilite între Gladcov Gleb și brigada de lucru, Inspectoratul de Stat al Muncii nu poate fi recunoscut ca agent constator și nu este competent să cerceteze accidentul respectiv.

Prin hotărârea Judecătoriai Râșcani, mun. Chișinău din 10.03.2015 acțiunea a fost admisă. S-a hotărât anularea procesului-verbal nr.37 privind cercetarea accidentului de muncă mortal din 09 septembrie 2013 al Inspectoratului de Stat al Muncii.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune se încadrează în prevederile legii.

La 08.04.2015, Inspectoratul de Stat al Muncii a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriai Râșcani, mun. Chișinău din 10.03.2015, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016, s-a respins apelul declarat de Inspectoratul de Stat al Muncii și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Râșcani, mun. Chișinău din 10.03.2015.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat

normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 26.12.2016 Inspectoratul de Stat al Muncii a declarat recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 26.10.2016 ca fiind neîntemeiată cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de Gladcov Gleb să fie respinsă integral.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 26.10.16 a fost expediată recurentului la 15.11.2016. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 26.12.2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 20.01.2017, în adresa intimatului Gladcov Gleb a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de către Inspectoratul de Stat al Muncii cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială

sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Inspectoratul de Stat al Muncii asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspectoratul de Stat al Muncii ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Inspectoratul de Stat al Muncii se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea